

ŠALEŠKI RUDAR

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE VELENJE

CASOPIS JE IZHAJAL KOT »RUDAR«,
GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA RUDNIKA
LIGNITA VELENJE. — OD 1. MAJA 1965 DALJE
GA IZDAJA OBČINSKI ODBOR SZDL VELENJE.

GLAVNI IN ODGOVORNI UREDNIK
LJUBAN NARAKS

TEHNIČNI UREDNIK IVAN FIJAVZ

12. januar 1967 — LETO III, ST. 1. (41)

CENA 30 NOVIH PAR ALI 30 STARIH DIN
POSTNINA PLAČANA V GOTOVINI

SLAVA ZVESTEMU SINU REVOLUCIJE BORISU KRAIGHERJU

Globoka žalost je zajela tudi prebivalce velenjske občine, ko smo pretreseni zvedeli žalostno novico, da je v sredo 4. januarja v zgodnjih jutranjih urah tragično izgubil življenje v prometni nesreči pri Sremski Mitrovici podpredsednik ZIS tovariš Boris Kraigher. V nesreči je izgubil življenje tudi Kraigherjev starejši sin Janez, medtem ko je bil mlajši sin Markec poškodovan in odpeljan v bolnišnico. Tovariš Kraigher se je z obema sinovoma vračal v Beo-

grad z avtomobilom iz Slovenije, kjer je preživel novoletne praznike.

Nepričakovano in mnogo prežgodaj je smrt iztrgala iz ustvarjalnega dela neutrudnega, vnetega in požrtvovalnega borca za socializem, narodnega heroja Borisa Kraigherja. Umrl je sredi boja za nadaljni razvoj samoupravne družbe, katere najdoslednejši pobornik je bil prav on.

Tovariš Boris Kraigher je bil že leta 1934 sprejet v Komunistično partijo Jugoslavi-

je. Kot mnoge druge komuniste je tudi njega začela preganjati policija. Več kot dve leti je bil zaprt kot politični jetnik v zloglasnih zaporih Sremske Mitrovice. Iz zapora se je vrnil usposobljen za nadaljnji boj delavskega razreda. Postal je sekretar partijske celice na ljubljanski univerzi. Kasneje pa so ga izbrali za sekretarja mladinske komisije pri CK KPS in za člana mladinske komisije pri CK KPJ. Leta 1939 so ga kooptirali v CK KPS. Po fašistični okupaciji so ga leta 1942 zaprli in internirali v Gonars. Kmalu je organiziral znameniti pobeg internirancev iz taborišča. Svoje delo je nato nadaljeval na odgovornih položajih v CK KPS in OF; bil je tudi politkomisar glavnega štaba NOV Slovenije. V času mirovnih pogajanj, od osvoboditve do leta 1946. je bil sekretar CK KP za Julijsko Krajinu. Bil je notranji minister naše republike, predsednik slovenske vlade in eden izmed vodilnih članov CK ZK Slovenije in Jugoslavije. Zadnja leta mu je bila naložena najodgovornejša naloga: skrb za jugoslovansko gospodarstvo. »Ko preleta našo misel spomin na Janezovo življenjsko pot, ga v duhu vidimo ob tovarišu Borisu Kidriču. Bil je eden njegovih najbližjih sodelavcev, najsi bo kot komisar glavnega štaba pri snovanju

naše vojske ali pa kasneje kot njegov naslednik v funkciji predsednika vlade,« je o pokojnem revolucionarju povedal Miha Marinko. Kakor nekdanji pokojni Boris Kidrič, tako tudi sedaj tovariš Boris Kraigher ni mogel svojega velikega dela dokončati. Smrt ga je iztrgala in ločila od nadaljne socialistične graditve

naših narodov, zato ga Jugoslovani ne bomo mogli pozabiti. Za njim pa je ostalo njegovo delo, njegova velika in močna osebnost velikega misleca in revolucionarja. Kot tak bo živel nekdanji politkomisar Janez in sedanji podpredsednik ZIS tovariš Boris Kraigher, vedno in povsod med nami.

VKLJUČIMO SE V PREDVOLILNO AKTIVNOST

Zopet smo v pripravah za čim uspešnejšo izvedbo volitev predstavnikov v naše občinske in republiške skupščine. Uspešnost teh volitev ne bomo merili z večjo ali manjšo volilno udeležbo, ampak predvsem po tem, v kakšnem številu in obsegu so občani sodelovali pri sestavljanju predlogov in kandidatur. Že ob prejšnjih volivah je v naši občini zelo uspešno potekala akcija predlaganja možnih kandidatov. Tudi letos moramo čimprej začeti s to demokratično obliko izbiranja možnih kandidatov. Takšna široka akcija bo lahko dala najboljše možnosti zborom voliveev, da na kandidacijskih zborih postavijo kot kandidate za odborniška mesta take kandidate, ki so nosilci razvoja samouprave in katerim z dosedanjim delom pridobljeni ugled jamči, da bodo zastopali pri odločanju o posameznih vprašanih napredna stališča.

Splošni zbor skupščine občine Velenje je na seji, dne 23. decembra 1966 sprejel program predvolilne aktivnosti in merila za predlaganje možnih kandidatov. Predvolilno aktivnost sestavljajo tri faze, in sicer: predlaganje možnih kandidatov, dogovaranja o kandidatih in kandidacijski zbori voliveev.

Prva faza izbiranja možnih kandidatov bo trajala do 31. januarja 1967. Zato prosimo vse delovne organizacije, samoupravne organe, družbeno-politične organizacije, društva in ostale organizacije, da v tem času evidentirajo možne kandidate za vsa tista odborniška in poslanska mesta, katerim poteče mandat spomladi letošnjega leta. Predloge možnih kandidatov pošljite volilni komisiji pri občinskem odboru SZDL Velenje.

Splošni zbor je obravnaval in sprejel merila za izbiro možnih kandidatov. Pri sestavljanju meril smo izhajali že iz znanih kadrovske načela, ki so bila sprejeta na zvezni konferenci SZDLJ, (načelo javnosti, načelo nezdržljivosti sočasnega opravljanja odgovornih funkcij itd.). Poleg teh splošnih načel pa je zbor sprejel še konkretna merila:

1. Pri izboru možnih kandidatov je potrebno izhajati iz nalog občinske skupščine, ki jih narekuje nadaljnji razvoj komunalne samouprave. Te naloge opredeljujejo statut občine in sicer:

- zagotavlja materialne in druge pogoje za razvoj proizvodnih sil;
- usmerja in vsklajuje razvoj gospodarstva in družbenih služb;
- ustvarja pogoje za zadovoljevanje materialnih, socialnih, kulturnih in drugih skupnih potreb občanov;
- vsklajuje posamezni in skupni interes s splošnimi interesi;
- uresničuje čim bolj neposredno družbeno samoupravljanje itd.

2. Kandidirati moramo take ljudi, ki so si v javnosti pridobili ugled s svojo aktivnostjo in take, ki bodo sposobni prenašati želje volilnega telesa v predstavniške organe in obratno, da bodo sposobni smernice in sklepe predstavniškega organa posredovati vodilnemu telesu.

3. Predlagati moramo take ljudi, ki imajo ustrezno moralno-politično kvalifikacijo.

4. Pri izbiranju kandidatov moramo zagotoviti vsaj približno takšno sestavo skupščine, ki bo izražala spremembe socialne strukture v naši občini.

Volilna komisija občinskega odbora SZDL Velenje poziva vse občane, da se z vso intenzivnostjo vključijo v predvolilno aktivnost.

Volilna komisija
Občinskega odbora SZDL
Velenje

ŽALNE SVEČANOSTI V ŠALEŠKI DOLINI

Zastave spuščene na pol droga... Žalost na ulicah, žalost v očeh delovnih ljudi. Neizmerna bolečina kamor koli je človek stopil. Delovni ljudje velenjske občine so vsi občutili veliko izgubo in veliko vzruženje, ki je ostalo za Borisom Kraigherjem. Ponovno so dokazali, da so trdno strnjeni okoli Zveze komunistov, katere sin je bil tovariš Kraigher.

Nešteto sožalnih brzojavk je bilo v teh dneh velike žalosti odposlanih iz šaleške doline. Delovni ljudje pa so se zbrali na žalnih svečanostih.

Na žalni svečanosti v šoštanjski elektrarni je govoril direktor Lojze Ribič. Med drugim je dejal: »Govoriti o liku tovariša Borisa Kraigherja mi je izredno težko, ker sem ga dolga leta osebno poznal. Kot 17-letni član SKOJ-a sem se z njim srečeval v Trbovljah, ko je prihajal iz Ljubljane med revirsko mladino in kasneje, ko je prihajal med rudarje kot član CK KPS. Ostal mi je v globokem spominu, ker vem kaj je že takrat predstavljal tovariš Boris Kraigher za slovenski narod. V teh krajih pa sem ga srečaval med narodnoosvobodilno vojno. Prišel je 1944. leta na Graško goro, kjer je s štabi partizanske vojske organiziral priprave za končno osvoboditev teh krajev. Zadnji čas je tovariš Kraigher delal na konceptih izvajanja gospodarske reforme. Velika je njegova izguba. Prehitro je še, da bi mogli dokončno oceniti, kaj vse smo izgubili s smrtjo Borisa Kraigherja. Njegovemu spominu se bomo oddolžili s tem, da bomo dosledno izvajali njegovo delo. Tovariš Ribič je govoril še o življenjski poti velikega revolucionarja Borisa Kraigherja. Nato pa so poslali sožalni brzojavki ZIS in CK ZKJ.

Tudi člani samoupravnih organov in družbeno-političnih organizacij v tovarni gospodarske opreme »Gorenje« Velenje so se zbrali na žalno sejo. O liku tovariša Borisa Kraigherja je govoril Ivan Miklavčič. Žalne seje so

poslali naslednji brzojavki:

ZVEZNI IZVRŠNI SVET, —
BEOGRAD

Organi samoupravljanja in družbene organizacije kolektiva »Gorenje« Velenje, vam s skupne seje izrekamo ob izgubi vašega podpredsednika Borisa Kraigherja, iskreno sožalje. Zavedajoč se izgube, ki so jo z njegovo smrtjo utrpeli naši narodi, zagotavljamo, da bomo njegov spomin počastili s prizadevanji za uresničitev gospodarske in družbene reforme, katere ciljem se je tovariš Kraigher tako zvesto posvetil. Kolektiv »Gorenje«

PREDSEDSTVO CK ZKJ —
BEOGRAD

Ob hudi izgubi, ki je prizadela jugoslovanske narode s smrtjo tovariša Borisa Kraigherja, vam s skupne seje samoupravnih organov in družbenih organizacij kolektiva »Gorenje« Velenje izrekamo sožalje z zagotovilom, da si bomo v čast njegovemu spominu še bolj prizadevali za uresničitev ciljev gospodarske in družbene reforme, za katero je vložil toliko osebne sposobnosti in truda.

Žalna seja pa je bila tudi v velenjskem rudniku. Predsednik centralnega delavskega sveta Erno Rahten je imel na seji spominski govor. Takole je med drugim povedal:

»Globoko užaloščeni smo sprejeli vest, da tovariša Borisa Kraigherja ni več, da ni več človeka, s katerim so naše domovine izgubila velikega revolucionarja in borca za svobodo jugoslovanskih narodov, zaslužnega ustvarjalca politične in ekonomske

postali naslednji brzojavki: Kolektiv »Gorenje«

rasti naše socialistične družbe, ki je umrl sredi odločilnih naporov za uresničitev gospodarske in družbene reforme, ki pomeni za naš celoten razvoj in za vse naše delovne ljudi nov vzpon ustvarjalnosti in blagostanja. Nenadna in neusmiljena smrt nam je iztrgala človeka in borca za nadaljni razvoj samoupravne družbe, borca in najdoslednejšega pobornika za uspešno izvedbo gospodarske reforme.

Tovariš Boris Kraigher je izmed mnogih visokih odlikovanj, ki jih je prejel, bil odlikovan tudi z redom narodnega heroja za hrabrost in zaslug v NOB.

Ko stopa v naši žalosti osebnost Borisa Kraigherja pred nas, se šele komaj zavedamo, kaj je pomenil za našo stvar. Bil je izredno močna osebnost, ki je v sebi spajal vse lastnosti borbenega intelektualca in borca za osvoboditev delavskega razreda. Tovariš Kraigher je bil politik, ki je do kraja razumel potrebo, da se socialistična država na vsch področjih nirojubbno in odkrito pomeri z dosežki človeškega snovanja in dela. Bil je mož globokih spoznanj in odločne volje.

V obdobju izvajanja naše gospodarske in družbene reforme nam pomeni smrt tovariša Borisa Kraigherja neprečlenljivo izgubo, obenem pa obveznost, vztrajno in dosledno, kakor je bilo lastno slavnemu pokojniku, nadaljevati njegovo delo.

Za njim je ostala naloga, ki jo bomo morali tudi brez njega izvršiti. Tega se ob tem trenutku vsi zavedamo, toda ob tem nam je neizmerno težko.

Velenjski rudarji so poslali sožalni brzojavki zveznemu izvršnemu svetu in CK ZKJ v katerih zagotavljajo, da se bodo ob njegovemu spominu najboljše oddolžili s tem, da do kraja izborijo popolno uresničitev njegovih zamisli.

Za kmetovalce

Prispevki od kmetijstva bodo nekoliko višji

Od leta 1965, ko so začeli veljati novi predpisi o prispevkih in davkih občanov, plačujejo kmetovalci prispevek od kmetijstva v zvezni in občinski proračun. Zvezni prispevek od kmetijstva je znašal 3% katastrskega dohodka davčnega zavezanca, občinski prispevek pa je odvisen od tega, v kakšen proizvodni okoliš so zemljišča posameznega kmetovalca razvrščena. Občinski prispevek od kmetijstva v I. proizvodnem okolišu se je obračunaval po stopnji 40% od katastrskega dohodka, v II. proizvodnem okolišu po stopnji 28%, v tretjem pa po 15% stopnji od celotnega katastrskega dohodka posameznega kmetovalca. V osnovo za odmero občinskih prispevkov, se ni vračunal katastrski dohodek od gozdov, ker se je prispevek od gozdov odmerjal od dejanske posekanega lesa v tistem letu, za katerega se je prispevek odmerjal.

Dva odstotka skupno odmerjenih prispevkov od kmetijstva mora občina odvajati skladu za obnovo Skopja.

Tudi v letu 1967 se bodo prispevki od kmetijstva odmerjali tako, kot so se v preteklih letih, le da bodo stopnje teh prispevkov nekoliko večje. S posebnim zakonom, ki ga je Zvezna skupščina sprejela že lani, se bo zvezna stopnja prispevka od kmetijstva v letu 1967 povečala od 3 na 6%. Poleg tega se bo po zakonu o vodnem prispevku za leto 1967, vsem občanom, ki plačujejo prispevek od kmetijstva, povečal ta prispevek za 1% na račun vodnega prispevka. Na ta način zbrana sredstva se bodo vplačala v vodni sklad SR Slovenije.

Občinski prispevki od kmetijstva so ostali nespremenjeni in se bodo plačevali po istih stopnjah kot doslej. Skupno povečanje prispevkov od kmetijstva bo v letu 1967 znašalo 4%. Zaradi vse večjih dohodkov, ki jih imajo kmetijski proizvajalci, plačevanje teh prispevkov ne bo za večino davčnih zavezancev v velenjski občini predstavljalo nobenih večjih težav.

RACIONALNO VLOŽEN DENAR

v modernizirano cesto do Topolšice

Modernizirana cesta iz Soštanja do Topolšice, ki so jo spustili v promet ob dnevu republike lani, že služi svojemu namenu. Nova cesta je za prebivalce tega predela izrednega pomena. Topolšani so več let na vsakem zboru razpravljali o njihovi cesti. Za njih je ta cesta še posebej pomembna, ker so le preko nje povezani z železnico in vsemi ostalimi prometnimi žilami, ki vodi skozi Saleško dolino.

ma modernizacija topolške ceste del splošne prenovitve bolnice, katere kolektiv je moral vedno vlagati OGRROMNE napore, da je omogočil materialno bazo za sodobno nego in zdravljenje obolenih. Cesta pa je približala topolško zdravstveno ustanovo ostalim hospitalnim zavodom in omogočila še tesnejšo povezavo in strokovno sodelovanje na zdravstvenem področju.

Izvajalca del sta bila cestno pod-

Stroški novega mostu čez potok Toplica so znašali 2 milijona 560 tisoč starih dinarjev.

V naštetih delih niso všteti stroški projektov in nadzora, pač pa je v stroških že zajet vrhni zaporni asfaltni sloj, ki ga bodo položili v prvi polovici letošnjega leta, ker lani tega finalnega asfaltiranja vremenske prilike niso več dopuščale. Tako znašajo stroški enega kilometra ceste 25 milijonov 300 tisoč starih dinarjev.

Opravili so precej zemeljskih del in porabili dosti nasipnega materiala, čeprav je bila cesta rekonstruirana po stari trasi. S stare ceste so odstranili zmrzline na površini 2000 m². Odvodnjavanje so naredili v dolžini 2850 m. Vozišče pa so ojačali s tamponskim slojem v debelini 20 cm na površini 14.000 m². Količinsko so porabili 5654 m³ tampona, 574 m³ nasipnega kamna in 91 m³ drenažnega agregata.

Svoje finančne prispevke za rekonstrukcijo ceste so dali: tovarna usnja Soštanj, stanovanjsko podjetje Velenje, gozdno gospodarstvo Nazarje, TGO »Gorenje« Velenje, lesnoindustrijski kombinat Soštanj, cestno podjetje Celje, kmetijska druga Soštanj in turistično društvo Soštanj. Po zaključnem računu pa bodo za dograditev ceste prispevali še: trgovski podjetji »Zarja« in »Merkur« iz Soštanja, gostinsko podjetje »Sloga« Soštanj, kleparstvo-vodovod Soštanj in izdelovalnica gumiranega papirja Velenje. Svoj delež so prispevali tudi prebivalci Metleč s samopriskom. Najbolj agilen pri nabiralni akciji v Metlečah je bil Franjo Nagode. Na svoj način so zmanjšali gradbene stroške tudi lastniki zemljišča, ki le ni ob sami cesti, ker se niso upirali in so ga dali brezplačno na razpolago.

Prispevki podjetij in ostalih so znašali skupaj 13 milijonov starih dinarjev. Ostale stroške pa nosita cestni sklad občinske skupščine Velenje in bolnišnica Topolšica.

Udeleženci na otvoritvi nove ceste v Topolšici.

Zlasti tamkajšnja bolnica je bila vseskozi posebno zainteresirana, da bi bila cesta dobro prevozna. Dnevno prevažajo v bolnico bolnike, med njimi tudi take, ki težje prenašajo transport. Ob dnevih bolniških obiskov vedno več svojcev obiskuje oboleni člane družin. V bolnici je zaposlenih 200 zdravstvenih delavcev. Nekateri od teh stanujejo v večjih centrih občine in so dnevno vezani na prevoz. Zato je brez dvo-

jetje Celje in splošno gradbeno podjetje »Vegrad« Velenje. Celotni stroški za rekonstrukcijo ceste v Topolšico so znašali 79.876.982 starih dinarjev.

Ureditev ceste z asfaltiranim slojem od uprave do mostu pri Ograjški je stala 66 milijonov 756 tisoč starih dinarjev.

Ureditev kanalizacije v Metlečah je stala 10 milijonov 454 tisoč starih dinarjev.

IN MEMORIAM IVANU NAPOTNIKU

I. Napotnik: Skupina lesenih plastik.

V mesecu decembru leta 1888 se je v idilčni gorski vasič Zdovnje nad Soštanjem, rodil pri »Zdovcu« Ivan Napotnik, kasnejši kipar in ustvarjalec intimne lesene plastike, ki ji v slovenski likovni umetnosti ne najdemo para.

»Strah je začetek vseh slabosti« je geslo, ki si ga je Napotnik zapisal s kredo na notranjo stran počrnelih vrat ateljeja pri Sumrovih v Soštanju. Da, to so besede, katerih smisel je bil močnejši tudi od Napotnikove volje v kateri je bilo premalo energije, da bi se mojster povzpeli med vrhove in si še za časa svojega življenja pridobil tista priznanja, ki so mu pripadala v jugoslovanskem merilu. Morda pa je bilo tako še bolje. Redki so poznali njegovo umetnost, mnogi pa jo občudujejo danes, ko mojster ni več živ. Toda živa je njegova umetnost, prispodoba življenja, ki ga je upodobil v materinstvu. Živi so njegovi fantki, ki jih je upodobil v neštetihih inačicah. To so bili njegovi otroci, ki jim je vdihnil življenje. Veliko je simbolike v tem, da se njegova galerija nahaja prav v sredini mladine in otrok, ki si vsak dan spoštljivo ogledujejo njegova dela. On pa, ki mu življenje nikakor ni bilo naklonjeno, je v tih samotni gorskega sveta pod Uršljo, kot samorastnik prispeval v zakladnico slovenske kulture mnogo več, kakor pa, če bi ga kolesje modernega časa potegnilo v svoje mreže. Slava njegovemu spominu!

OBISKALI SO UPOKOJENCE

Za novo leto so obiskali predstavniki društva upokojencev iz Soštanja svoje bolane in negibne člane ter jih obdarili z manjšimi denarnimi zneski. V ta namen so porabili nekaj prihrankov od članarine, ker niso dobili od občinskega sindikata nobene dotacije, kot so jo dobile nekatere druge organizacije.

Od podjetij pa se je le lesnoindustrijski kombinat spomnil svojih nekdanjih članov ter jih obdaril. Delavski svet tega podjetja je tudi podaril društvu upokojencev 18 m² desk, kot prispevek za obnovo podov v novih pisarniških prostorih, katere preurejuje društvo upokojencev v stari občinski hiši na Glavnem trgu. Na ta način je podjetje omogočilo, da so končali začeta dela. Ta gesta LIK naj bi bila vzgled tudi ostalim podjetjem.

F. S.

RAZBIL IZLOŽBENO OKNO IN ZBEŽAL

V noči od 1. na 2. januar je neznan vlomilec razbil izložbeno okno pri urarju Mihju Naraločniku iz Soštanja. Neznanec je iz izložbenega okna ukradel ročno uro in izginil v noč.

se spomnil, kako sem pred petnajstimi leti prevajal za naš časopis »Delo« reportažo o Stalinovi smrti in znova me je nekje v želodcu zagrabil tisti neznan, nenadni občutek strahu. In prav ta strah je vnesel pojasnitev, zakaj je češka veselost oblečena v čudno strpno nezaupljivost. Pravzaprav mi je postalo žal Čehov in čeprav se pri nas še številne družbene zadeve pereče in nerešene, se mi je domovina zadržala pravcati raj, ki ga človek občuti šele takrat, ko pomoli glavo skozi mit neznanega.

Nenadoma se je pred nama znašel prijeten Čeh najin let in se nama predstavil kot član delegacije, ki pričakuje Jugoslovane.

Torej, bili smo na cilju.

Pri fiču je Tone še venomer čakal in se oziral naokoli. Pri srčno rokovanje in vsakdanji pogovor o Pragi v jeseni, ki nas je nehote spominjala na ljubljansko meglo.

TURISTIČNA MENJAVA DINARJA

Povpraševali so za naše žetlje. Hradčani, Karlov most, Zlata ulica, Švejkova gostilna. To je bilo naše znanje o zlati Pragi in niti ne preveč skopo za zgodovinsko pojmovanje prvič vidnega mesta. Toda, ker smo še vedno imeli porazen občutek, da nimamo čeških kron, smo zbrali 20 petstotakov in znova sva z Jankom hitela na postajo, kjer je bila uradna menjalnica.

Po raznoterih vprašanjih in dolgi administrativni proceduri smo končno imeli 243 čeških kron v rokah. Sedaj smo bili gotovi, da z nabavo goriva za našega fička ne bo več težav. Sele kasneje, ko sem si račun dobro ogledal, sem opazil, da so nam zamenjali 200 novih dinarjev, katerim so pristeli še 125 odstotkov dodatka za turiste. Se danes ne vem, ali je bila to napaka blagajnika ali je to način, da bi čim več turistov pod »tako ugodnimi« pogoji še raje prišlo na Češko. Kakorkoli, važno je, da nisi prazni rok v tujini.

Naši češki prijatelji so se v nemščini trudili, da bi nam dopovedali, kakšno presenečenje nas čaka. Pripravili so nam kosilo v hotelu Brussel

SMILER Server: Serverovzhod

(Nadaljevanje)

NEPRIJETEN SPOMIN

Bili smo v Pragi, a še ne na cilju. Prav tu pred postajo se moramo srečati. Tako smo se bili vnaprej pismeno dogovorili. In čeprav je bilo bolj malo avtomobilov, je vendarle ljudski vrvež bil dovoljen, da smo se nenadoma počutili v zagati. Rešitev smo videli v tem, da naše češke prijateljce pozovemo k razglasni postaji. Z Jankom sva odhitela na razglasno postajo, Vlado je s

svojo Practico IV iskal megle ne praške spomine, Tone pa je naš avto opremil z napisom »Velenje«. Za vsak slučaj, da nas ne zgrešijo, kajti naš fiču je le bil skromna pojava med Tatrami. Poleg občutka zagate, pa so nas obhajala čudna občutja; podobna tistim, ki so dva najmeta preko časopisnih oglasov in se pričakujeta z vrtnico v roki.

Starejša gospa na razglasni postaji je bila vijudna in nam je v tekoči nemščini dejala, da bo takoj obvestila tovariše

iz »Stalinovih zavodov«. Ugovarjal sem, češ, da mi iščemo tovariše iz »Chemickih zavodov«, toda gospa naju je malce nestrpno odslavila, rekoč: »Ano, ano, Stalinovi zavodi«.

Težko doumeš, ko si pravzaprav le nekaj korakov stran od doma, da v deželi socializma, v deželi »cvetočih travnikov«, kot pravijo socializmu v Vzhodni Nemčiji, še živijo te preživele oblike veličanja osebnosti, ki te nujno navdajajo z nezaupanjem in neprijetnim občutkom. Nehote sem

BRALCI, POZOR!

ANKETA

Pod naslovom »Saleski rudar« izhaja naš list nekaj nad eno leto in pol.

V tem času je pridobil veliko naročnikov, kajti pod novim naslovom je postal lokalni list Saleške doline, medtem ko je bil poprej to časopis delovnega kolektiva RLV.

Danes lahko trdimo, da bere »Saleskega rudarja« na tisoče bralcev (samo stalnih naročnikov je 7 tisoč). Berejo ga industrijski delavci, berejo ga kmetje, berejo ga inženirji in profesorji, bere ga šolska mladina in še bi lahko naštevali.

Interesi in zanimanja različnih ljudi pa so različna. Kar bo industrijski delavec prebral z velikim zanimanjem, bo trgovski pomočnik morda le bežno pregledal, z zanimanjem pa bo bral nekaj drugega.

Ker ima torej naš list toliko bralcev, se bomo morali truditi, da bo res sleherni bralec z njim zadovoljen. Za vsakega se mora v listu nekaj najti — nekaj, kar bo posebno rad prebral — nekaj, česar se bo razveselil.

Da bi v tem smislu naš list izpolnil, se je uredništvo odločilo za anketo. Čim večje število bralcev bi naj v anketi povedalo svoje mišljenje. Čim večje število bralcev bi naj dalo v anketi svoje predloge.

Na podlagi teh predlogov bomo lahko list izpolnili. S pomočjo teh predlogov bomo skušali doseči, da bo z našim listom čim več bralcev čim bolj zadovoljnih.

Anketa bo priložena eni naslednjih števk »Saleskega rudarja«. Bralci, ne pozabite takrat anketo izpolniti in poslati uredništvu! S tem boste doprinesli k izboljšanju in izpopolnitvi lokalnega časopisa. Tudi sebi boste na ta način pripravili zadovoljstvo, saj bodo vsi dobri predlogi upoštevani. Končno bodo vsi, ki bodo anketo izpolnili in odposlali, imeli tudi možnost, da dobe denarne nagrade. Izžrebali bomo namreč nekaj lepih denarnih nagrad.

Zato ne pozabite: Eni prihodnjih števk bo priložena anketa! Ze sedaj razmišljajte, kaj boste v anketi odgovorili!

Pravilno ZAPOSLOVANJE je pomemben proces

(nadaljevanje)

Kot je bilo že zadnjič napisano v sestavku, predstavlja profesionalna preorientacija organizirano aktivnost in nudenje strokovne pomoči mladini in odraslim pri izbiri poklica, smer strokovnega izpopolnjevanja in delovnega mesta. Visoka produktivnost in zadovoljstvo pri delu so osnovni smerti in cilj teh dejavnosti. To je najboljša pot za popolno in pravilno zaposlovanje ljudi, zlasti tudi zato, ker pravočasno vsklajuje sposobnosti posameznikov z zahtevami poklicev in delovnih mest.

Profesionalna orientacija je sistematičen in dolgotrajen proces, ki se začne že v osnovni šoli, nadaljuje pa se v času strokovnega usposabljanja v strokovnih in poklicnih šolah in na delovnem mestu, ko se pomaga pri uvajanju v delo in delovno sredino.

Z realizacijo osnovnih nalog profesionalne orientacije, katere so predvsem v polnejšem in realnejšem ugotavljanju subjektivnih in objektivnih možnosti posameznikov in s tem v zvezi reševanje njihovih osnovnih življenjskih problemov, deluje služba poklicnega usmerjanja in zaposlovanja v dveh paralelnih kontinuiranih smereh, kot npr.:
1. Poklicnem prosvetljanju in informiranju, ki ima v glavnem naslednje vsebinske obeležje:

- prikazovati važnosti pravilne izbire poklica in posledice nepravilne izbire poklica ali dela;

- obveščati mladino in odrasle o faktorjih s katerimi moramo pri izbiri določenega poklica ali dela računati (zdravje, sposobnosti, interesi, nagnjenja, znanje, družbene potrebe za kadri določenih profilov, možnosti strokovnega izobraževanja itd.);
- prikazovati kot zgrešeno določena pojmovanja o poklicih in delu,

EPILOG BRUTALNEGA NAPADA

Naša javnost se še dobro spominja, ko so brata Cigler in Urnaut brez slehernega razloga 7. junija lani v poznih večernih urah napadli 45-letnega rudarja Antona Ocepeka. Nih hudega sluteč se je Ocepek vračal s popoldanskega »šlhta«, v pričakovanju, da se bo po napornem delu v jami spočil doma. Pri Konovem pa so ga pričakali pobatinski pretepači in ga napadli, zaradi česar je moral Ocepek na operacijo, kjer so mu odrezali večji del poškodovane vranice in je kasneje zaradi notranje krvavitve umrl.

Brata Ciglarjeva in Urnaut so se vračali po 22. uri usodnega dne proti domu v Velenje. Edvard in Adolf Cigler sta pomagala Jožetu Stachu zmetavati pesek, ki ga je robil za hišo. Spetoma sta se ustavila pri Jožetu Verdevu, kjer je betoniral ploščo za hišo. Tu je delal tudi Ivan Urnaut. Kot pri Stachu, tako so tudi pri Verdevu pill jabolčnik in vino, Kmanu so vsi trije odšli in pri cerkvi v Konovem srečali neznanega možakarja, ki je z roko peljal kolo. To ni bil nihče drug kot Anton Ocepek. Pozdravili so se, kot je izpovedal Ocepek pričam, eden izmed treh neznancev pa je zavrnil: »Pretepimo ga!« ali celo: »Ubijmo ga!«. Vsi trije so planili na njega, ga zbil na tla in tolkli vseprek. Začel je klicati na pomoč. V bližnjem župnišču se je prižgala luč. Nato so vsi trije napadalcu zbežali.

Iz župnišča sta prišla župnik Jože Vratnar in kaplan Jože Kuk ter nudila pretepenemu Ocepku prvo pomoč. Drugi dan pa je moral oditi v bolnišnico, ker so bile poškodbe prehude. Tam je tudi 6. julija poškodbam podleel.

Pred sodiščem so se hoteli vsi trije obtoženci zagovarjati na vinjenost, vendar ta ni bila tako velika, da se ne bi mogli zavedati objestnega dejanja.

Oba Ciglarja sta v Velenju poročena, imata družini in sta dobro zaslužila v velenjskem rudniku. Tudi Ivan Urnaut je bil zaposlen v rudniku. Zato je njihovo dejanje še tem težje razumeti.

Okrožno sodišče v Celju je obsodilo Edvarda Ciglerja (27) let na 4 leta in 5 mesecev strogega zapora, Adolfa Ciglerja (24 let) na 4 leta in 8 mesecev strogega zapora in Ivana Urnauta (20 let) na 4 leta strogega zapora.

npr. pojmovanja, da obstajajo višji in nižji moški in ženski poklici;

— informiranje o poklicih in strokovnih šolah, kakor o vseh oblikah ostalega strokovnega usposabljanja, popularizacije manj znanih poklicev, po katerih je primanjkuje v proizvodnji in družbenih službah, informiranje o možnosti zaposlovanja in strokovnega izobraževanja in usposabljanja.

Dejstvo je, da pri določenem delu javnosti še vedno obstaja precejšnja nepoučenost in slaba informiranost glede važnosti in težavnosti pravilne izbire poklica. In ravno zaradi tega, ker ljudje nimajo dovolj

vpogleda v celoten položaj in pomen izbire poklica, nastanejo pozneje razne težave. Vse poznejše težave posameznikov pri delu se običajno koncentrirajo na skupnem imenovalcu, ta pa je »nepravilno izbran poklic ali delo«.

(Dalje prihodnjič)

Piše: M. O. — strokovni sodelavec ko munalnega zavoda za zaposlovanje Velenje

Turistični vodič po Velenju

HOTEL »PAKA« je komfortno urejen gostinski objekt. Nahaja se v središču novega Velenja. Razpolaga s 117 ležišči, dvema apartmanoma, banketno dvorano, restavracijo, vrtno letno teraso, saloni za poslovne razgovore in podobno.

V recepciji hotela je prodaja spominkov, menjalnica tuje valute; v klubskega prostoru je poskrbljeno za družabne igre. Za prijetno počutje gostov vsak večer plesna glasba.

VELENJE VAS VABI TUDI POZIMI. Ima urejene terene za turistično smučanje in sankanje. Celotno razglabano področje z različnimi strminami nad otroškim letnim igriščem v centru mesta je urejeno tako, da lahko v zimski nudi varne smuke začetnikom pa tudi že izurjenim smučarjem. Del tega terena je uporabljen tudi kot sankališče. Oddaljenost od hotela »PAKA« je 200 m.

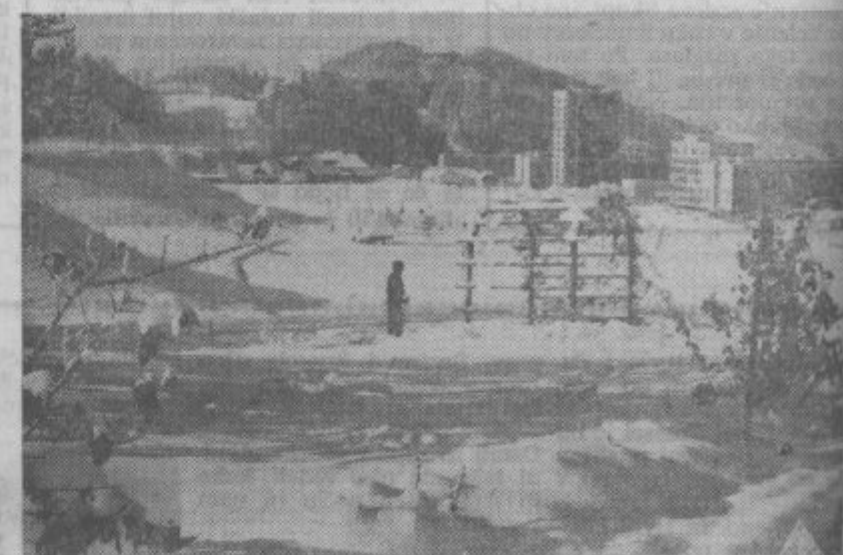
Smučarjem, ki že obvladajo osnovne smučarske like in si želijo daljše vožnje, pa nudi pobočje pod velenjskim gradom odlično urejene terene za smuk, proggo za sankanje ter skakalnice za smučarske skoke (8, 15, 30 in 45 m).

Sankaška progga je ustrezno razsvetljena in omogoča sankanje ponoči. Oddaljenost od hotela »PAKA« 300 m.

Možnost izposoje smučarskih rekvizitov.

Ob ugodni zimski možnosti drsanja na zamrznjenem jezeru.

Informacije: Turistično društvo Velenje, telefon št. 85-133 in 85-135

Znižanje plašcev...

Šel je naš nekoliko večji Janezek mimo trgovine »Slavonija« na Saleški cesti 18 in prebral naslednji napis: »Veliko znižanje zimskih plašcev?!«

Hitro je pogledal naokoli, če morda ne gre za kakšno tektonsko znižanje tal. V današnjih časih potresov in kulturnih revolucij je vse mogoče. Toda k sreči nič. Hiše so stale ravno in ponosno, kljub izkrivljenemu napisu. Janezek se tedaj vpraša: »Kaj pa, če so res znižali obešalnice s plašči čisto do tal, potemtakem bi napis resnično odgovarjal dejanju? Toda za kaj takega vendar ne izobešamo napisov. Takšne stvari, kot na primer znižanje plašcev, znižanje morale, znižanje zavesti, znižanje odgovornosti, vendar ne bomo vsakomur javno razglašali! Navadno take stvari le zvišujemo!«

Janezek že dolgo ni kupoval kakšnega plašča v trgovini, zato napisa ni in ni mogel razumeti. Navsezadnje pa se je ujezil in rekel. Kitajci imajo svojo kulturno revolucijo, ki sicer s kulturo nima druge zveze, kot da jo uničuje. Mi Slovenci pa bi rabili res »eno kulturno« revolucijo za ta naš preljubi slovenski jezik — toda ne za to, da ga uničujemo... —CAN

RUDARSKI DRUŽABNI VEČER

V SOBOTO, 14. JANUARJA 1967 OB 20. URI V VSEH PROSTORIH HOTELA »PAKA«

VLJUDNO VABLJENI!

BOGAT MEDNARODNI BARSKI PROGRAM

O delu sekcij v letu 1966 govorijo:

Marjan Salobir – sekretar »Partizan-Rudarja« Velenje, Marcel Medved – predsednik judo sekcije Velenje, Teodor Jelen – predsednik sabljaške sekcije Velenje, Edi Kokot – sekretar »Partizana« Šoštanj, Albin Amon – podpredsednik NK Velenje in Milan Novak – sekretar občinskega strelskega odbora.

Marjan Salobir:

TELESNA VZGOJA IN ŠPORT STVAR DRUŽBE ALI PRIVILEGIJ

Od zadnjega občnega zbora se delo upravnega odbora društva »Partizan-Rudarja«, Velenje razlikuje od prejšnjega, da upravni odbor nima nikoli sej, kar daje videz da vodstvo društva ne dela.

Dejstvo pa je, da sekcije, ki imajo dobro vodstvo in strokovni kader, dobro delajo. Letos so bile aktivne naslednje sekcije društva: košarkarsko – drsalna, judo, sekcija igralcev uteži, rokometna, sabljaška, gimnastična in smučarska (skolji). Ponovno pa je zaživela košarkarska sekcija.

Delo po sekcijah je potekalo normalno, le da so bila finančna sredstva bolj skopa, kar je vplivalo na številno stanje aktivnega članstva v sekcijah.

V zadnjem času se je osamosvojila kotalkarsko-drsalna sekcija, za kar upravni odbor ne vidi upravičenega razloga.

Problem društva so nedvomno strokovni kadri. Kljub razmeroma velikemu številu strokovnjakov v Velenju, od vaditeljev inštruktorjev

do profesorjev telesne vzgoje, pa v društvu dela le malo teh. Na to v veliki meri vpliva prezaposlenost in stimulacije za delo v društvu. Večkrat je tako, da trenerji direktno ne zahtevajo nagrad za svoje delo, vodstvo sekcij pa to vprašanje vedno postavlja pred upravni odbor. Če bi društvo zmoglo nagradjevati strokovno delo v sekcijah (trenerje) bi v tem primeru pritegnili tudi tiste, ki so doslej stali ob strani. Pa tudi delo bi lahko bilo načrtnejše in bolj sistematično, kar bi rodilo boljše rezultate, ob večjem vključevanju mladine. Vse kaže, da ob sedanjih pogojih financiranja ne moremo govoriti o nagrajevanju trenerjev, ko se za rekvizite in tekmovanja ni dovolj denarja.

V bodoče bo ravno financiranje eden od problemov, o katerem se bo treba odločno pogovoriti. Ali bodo delovne organizacije uvidele, da so dolžne financirati športno in telesno-vzgojno dejavnost v občini (kdo bi jo sicer financiral?), ali pa bodo to dejavnost morali financirati posamezniki sami? Po tem bo postala športna dejavnost le privilegij nekaterih.

Edi Kokot:

V društvo vključiti čimveč občanov

Pred leti je bilo društvo Partizan Šoštanj brez pravega vodstva, kar se je odražalo tudi v dejavnosti, ki je bila več ali manj priložnostna.

Zadnja leta pa je delo zažvelo za kar ima nedvomno veliko zaslug dobro vodstvo društva, pod predsedvom Rudija Bajca.

Da je delo lahko napredovalo je bilo potrebno najprej obnoviti dom Partizana, ki ni mogel več služiti svojemu namenu. Zato je bil prvi ukrep upravnega odbora društva, da se s pomočjo termoelektrarne Šoštanj obnovi dom.

S tem pa so se odprle možnosti za široko dejavnost posameznih sekcij, ki že dalj časa uspešno delajo.

Društvo ima naslednje sekcije: splošno vadbo, ritmično-baletno, rokometno, smučarsko, šahovsko, nogometno, košarkarsko in kegljaško sekcijo. V teh sekcijah vključuje Partizan kar 587 članov.

Ob številu članov pa je nastal problem strokovnih kadrov. Zato je društvo povabilo k sodelovanju vse starejše vaditelje in trenerje. Najtesneje pa sodeluje društvo z učitelji telesne vzgoje na obeh šolah, ki strokovno usmerjajo delo. Trije vaditelji pa so uspešno končali dopisno šolanje za trenerje.

Društvo ima svoj statut in pravilnik o nagrajevanju strokovnega kadra.

Povzetek svojega dela pa društvo manifestira z že tradicionalno prireditvijo »Teden športa«, ki je v počastitev Dneva mladosti.

Delo sekcij:

— Splošna vadba; spričo nedeljavnosti nekaj let nazaj, sedaj se niso mogli nadoknaditi zamujenega. Ta sekcija je najštevilnejša saj vadijo od cicibanov do starejših članov. Dobro sodelujejo tudi z ostalimi sekcijami, predvsem mlajši člani teh sekcij redno obiskujejo ure splošne vadbe.

— Ritmično-baletna sekcija; več let uspešno dela pod vodstvom Gizele Natek in Ane Domenik. Vsako leto priredijo več nastopov ritmične in baletne skupine.

— Rokomet; že dve leti z uspehom tekmujejo v Stajerski conski ligi in trenutno zavzemajo peto mesto na lestvici. Delo sekcije uspešno vodi predsednik Franc Kac.

— Smučanje; slabe snežne razmere onemogočajo, da bi sekcija lahko priredila več tekmovanj v Šoštanju. Člani sekcije pa se redno udeležujejo tekmovanj na Koroškem in Celjskem območju, vsako leto pa organizirajo tradicionalni veleslalom za »Kajuhovalce«.

Milan Novak:

Marljivi strelci

Strelski šport je v občini zelo popularen. Občinski strelski odbor združuje devet strelskih družen s preko 400 člani. Najbolj delovni strelski družini sta »Usnjari« iz Šoštanja in »Rudar« iz Velenja. V teh dveh družinah je vključeno največ članstva.

Letos je bilo organizirano liga tekmovanje, kjer je sodelovalo vseh devet družen in 29 občinskih prvenstev in meddružinskih srečanj. Naši strelci pa so se udeležili 10 medobčinskih in republiških prvenstev.

— Sahovska sekcija; lepo sodeluje z velenjskim šahovskim klubom. Skupno prirejajo vrsto tekmovanj in turnirjev. Imeli pa so tudi nekaj mednarodnih srečanj. Največ uspehov so imeli Jože Pukmajster, Janko Osojnik, Aco Radosavljevič, Polde Jamnik in Franc Potočnik.

— Nogomet; enajstorica Partizana Šoštanj je letos osvojila prvo mesto v CNP in se tako uvrstila v višje tekmovanje v SCNL-vzhod. V novem tekmovalnem okolju so se dobro znašli. Razen nekaj spodrseljajev so prvi del tekmovanja uspešno zaključili in se uvrstili v sredino lestvice.

— Košarka; je že vrsto let najkvalitetnejša športna panoga v Šoštanju.

Košarkarski klub že štiri leta tekmuje v slovenski ligi. V letošnjem tekmovanju so dosegli peto mesto. Organizirali so medmestni turnir v počastitev občinskega praznika in odigrali več prijateljskih pa tudi mednarodnih tekem. Klub posveča veliko skrb vzgoji mladih igralcev, ki bodo v bodoče lahko dostojno zamenjali starejše.

— Kegljanje; društvo je s prevzemom kegljišča, dalo vse možnosti kegljaški sekciji za vadbo in tekmovanje. V sekcijo je vključeno precejšnje število starejših članov, ki v tej panogi najdejo prijetno razvedrilo. Člani sekcije tudi sodelujejo na raznih medobčinskih turnirjih.

Albin Amon:

Vse za obstanek v ligi

Izpad nogometnega kluba »Rudarja« iz slovenske nogometne lige je bil povezan s težkimi finančnimi problemi. Zato je upravni odbor kluba poskušal sanirati razmere. Ker so vsa prizadevanja bila zaman je odbor v celoti odstopil, klub pa se je razformiral. Nekaj igralcev se je vključilo v nogometni klub Celje in Partizan Šoštanj. Ostali igralci pa so skupaj z NK Salekom ustanovili nov klub Velenje.

Novo ustanovljeni klub so vodili ljudje s precejšnjimi izkušnjami, zato kljub dobri volji niso uspeli, da bi se enajstorica bolje uvrstila v SCNL. Na ta neuspeh je močno vplivala neredna vadba, težave s trenerji, premajhna skrb za vzgojo mladih igralcev in drugo. Vse to pa je pov-

zročalo, da je enajstorica nastopala nevigirana, saj so skoraj na vsaki tekmi igrali drugi igralci.

Na take razmere v klubu pa ne gledajo vsi simpatizerji ravnodušno in želijo po svojih močeh in izkušnjah pomagati, da bi moštvo ostalo v tem tekmovanju.

Da bi se prizadevanja uresničila, je upravni odbor kluba po organizacijski strani pripravil plan in obseg dela ter uvedel delitev nalog, tako da bo vsak član odbora vedel kaj je njegova naloga. Po tehnični strani pa bo storjeno vse, da bi se končno utrdila ekipa s solidnimi igralci, ki so pripravljeni z dobro organiziranimi treningi v spomladanskem delu nadoknaditi zamujeno.

Najboljši velenjski strelci v družbi z državnimi reprezentanti iz Celja na strelišču v Lajšah.

Marcel Medved:

JUDO OSVAJA MLADINO

Judo sekcija je bila v letu 1966 zelo delavna. Nastopili so v judo ligi, kjer se zaradi nezadostnih pri-

pač in Jože Orličnik dosegla prvo mesto v svojih kategorijah. Kot prvaka Slovenije sta si priborila nastop na državnem prvenstvu. Skripač je postal državni prvak v težki kategoriji, Orličnik pa je dosegel v svoji kategoriji drugo mesto.

Lep uspeh so člani judo sekcije dosegli tudi na izpitih za višje pasonve:

- prvi mojsterski pas je dobil Franc Usar (trener judo sekcije);
- modri pas, Marcel Medved;
- zeleni pas, Mirko Simončič in Jože Divkovič;
- oranžni pas, Ivan Tajnšek, Anton Skripač, Edo Ferme;
- rumeni pas, Jože Voglar, Jože Stvarnik, Polde Jelenko.

Zaradi velikega zanimanja za judo šport med mladino je sekcija organizirala tečaj v judo in jiu-jitsu. Prijavilo se je več kot sto kandidatov. Vendar pa vsled pomanjkanja prostora in časa niso mogli sprejeti vseh. Tečaj bo trajal tri mesece. Vadbo redno obiskuje več kot osemdeset tečajnikov po skupinah. Po končanem tečaju se bodo tisti, ki želijo pridobljeno znanje izpopolniti, vključili v judo sekcijo.

Poleg tega pa se člani sekcije marljivo pripravljajo za bližnje spopade v slovenski judo sekciji, kjer pričakujejo solidno uvrstitev.

Teodor Jelen:

Sabljači pridno vadijo

Sabljaška sekcija Partizan-Rudarja je bila ustanovljena letos. Vadijo pa že od lanskega leta. Samo v letu 1966 je bilo opravljenih kar 51 treningov pod vodstvom trenerja Marjana Salobirja. Imeli so pa tudi dvodnevni seminar za izpopolnjevanje tehnike sabljanja. Vodil ga je vsiji trener Rudolf Cvetko (sabljaški mojster) iz Ljubljane.

Mladi sabljači so nastopili na Handžičevem memorialu in dosegli tretje mesto (od 5 sekcij) in na republiškem prvenstvu, kjer so dobili 1. in 2. mesto (od 5 nastopajočih ekip). Pri posameznikih pa sta se najboljši izkazala Agin Kazazi in Marjan Pivec.

Sekcija bi lahko nedvomno uspešneje delala, če bi imeli več mask, floretov in električno opremo, ki je osnovni pogoj za uspešno vadbo in

organizacijo tekmovanj. Zaradi pomanjkanja teh rekvizitov se niso mogli udeležiti več tekmovanj.

Sabljači so se poleti pridno pripravljali kar na vrhu stanovanjskega bloka.

ŠALEŠKI RUDAR

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE VELENJE
Lastnik in izdajatelj: Občinski odbor SZDL Velenje — Urejuje uredniški odbor: Ivan Fijavž, Franjo Kljun, Franc Lesnik, Maks Medved, Ljuban Naraka, Milan Šterban, Jože Tokavec, Maruša Trampus, Alojz Zavolovšek in Rudi Zevart — List izhaja vsak drugi četrtek — Posamezna številka stane 30 novih par ali 39 starih dinarjev — Letna naročnina 7 novih dinarjev in 50 novih par ali 750 starih dinarjev, polletna naročnina 3 nove dinarje in 75 novih par ali 375 starih dinarjev. Naročnina se plača vnaprej na tekoči račun: 5074-3-369 pri SDK, eskpostura Šoštanj — Naslov uredništva: SALESKI RUDAR, Velenje, Titov trg 2, poštni predal 89, telefon 8-50-87 — Rokopisov in fotografij ne vračamo — Tisk in kileži: GP Celjski tisk Celje.

Najmasovnejše je bilo tekmovanje z značno puško za zlato puščico. V tem tekmovanju je sodelovalo več kot 100 strelcev.

Odbor skrbi tudi za vzgojo in izpopolnjevanje strokovnega kadra. Letos sta dva inštruktorja končala dopisno trenersko šolo. Tako imamo sedaj dva trenerja in osem inštruktorjev.

V letošnji kategorizaciji strelcev so si pridobili značno odličnega strelca člani: Hubert Višner, Franjo Zučko, Franc Avberšek in Janko Seme in mladinci: Zdenko Jesih, Janez Godec in Breda Leskošek.

Značko dobrega strelca pa pionirji: Darko Burger, Franc Krulej, Zvonko Plankel, Mišo Culk, Marjan Lipičnik in Zdenka Slomšek.

